College van beroep
voor de examens

Rapenburg 70
Postbus 9500
2300 RA Leiden
T 071 527 81 18

U I T S P R A A K 2 0 – 3 9 1

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden
inzake het beroep van

[naam], appellant,

tegen

de examencommissie van de Faculteit [X], verweerder.

Procesverloop

Appellant heeft op 3 januari 2020 de kennistoets voor het tentamen [X] herkanst. Het tentamen voor het vak [X] bestaat uit een kennistoets (30% van het eindcijfer) en een essay (70% van het eindcijfer).

Op 31 januari 2020 is aan appellant voor het tentamen het eindcijfer 5,34 bekend gemaakt. Voor de herkansing van de kennistoets heeft appellant een 3,8 gehaald en voor (de herkansing van) het essay een 6,0.

Op 14 februari 2020 heeft appellant gevraagd om een herbeoordeling van de kennistoets.

Op 24 februari 2020 heeft de examinator hem meegedeeld dat er geen aanleiding bestaat om aan appellant meer punten toe te kennen.

Bij besluit van 20 augustus 2020 is voor het tentamen het cijfer 5 vastgesteld.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief van 31 augustus 2020 administratief beroep ingesteld. Bij brief van 4 november 2020 heeft appellant de beroepsgronden aangevuld.

Verweerder heeft het College laten weten dat onderzocht is of een minnelijke schikking mogelijk was. Op 9 oktober 2020 heeft een (online) gesprek plaatsgevonden. Een minnelijke schikking is tussen partijen niet bereikt.

Op 21 oktober 2020 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het beroep is behandeld op 2 december 2020 tijdens een (online) zitting van een kamer uit het College. Appellante was daarbij aanwezig. Namens verweerder waren aanwezig [namen], beiden examinatoren van het vak [X].

Overwegingen

1 – Feiten en omstandigheden

Appellant volgt de bacheloropleiding [X].

De kennistoets en het antwoordmodel voor het vak [X] zijn opgesteld door drie examinatoren.

Op 24 januari 2020 heeft appellant de herkansing van de kennistoets voor het tentamen [X] gemaakt. Hiervoor haalde hij een 3,8. Voor (de herkansing van) essay behaalde hij een 6,0. Het eindcijfer voor het tentamen komt daarmee uit op (afgerond) een 5.

2 – Het standpunt van verweerder

Verweerder stelt zich op het standpunt dat er geen reden is om aan appellant meer punten toe te kennen voor de beantwoording van de vragen 2, 3 en 5 van de herkansing van de kennistoets.

Een aantal studenten, waaronder appellant, die voor de deeltoets medio december 2020 waren gezakt, is de mogelijkheid geboden om deze toets te herkansen. Op verzoek van appellant hebben de drie examinatoren de door appellant gemaakte kennistoets opnieuw beoordeeld en aan hem de motivering van de becijfering toegezonden. Op 16 oktober 2020 hebben twee examinator van het vak ([namen]) de beoordeling van vraag 2 toegelicht. In dat gesprek zijn ook de vragen 3 en 5 opnieuw aan de orde geweest. De examinatoren hebben toegelicht dat bij vraag 5 van de beschikbare 20 punten er bij vergissing slechts 18 zijn gealloceerd aan de drie gevraagde antwoorden; de resterende 2 punten zijn toegekend aan studenten die alle drie de gevraagde antwoorden wisten te geven. Appellant heeft hierbij overigens geen belang, omdat het judicium onvoldoende zou blijven, namelijk een 5,4. Het antwoord op vraag 2 is volgens de examinatoren naar de strekking volledig te vinden in de voorgeschreven literatuur, maar appellant gaf aan dat hij niet wist dat de bedoelde tekst tot de voor de deeltoets voorgeschreven stof behoorde.

Uit het minnelijk gesprek dat de twee examinatoren met appellant hebben gevoerd, kregen zij de indruk dat het hem minder ging om de uitleg van de gemaakte fouten, maar dat het hem er vooral om ging een aantal punten er bij te krijgen, zodat hij het tentamen zou hebben gehaald.

3 – De gronden van het beroep

Appellant is het niet eens met de beoordeling van de kennistoets. Hij is het niet eens met de beoordeling van de vragen 2, 3, en 5. Hij wil graag 6 punten er bij krijgen om daarmee een voldoende voor het vak te behalen.

Appellant begrijpt de uitleg van de examinator niet bij de beantwoording van vraag 2. Volgens de examinator is het door appellant gegeven antwoord niet het antwoord op vraag 2. Hij heeft echter een deel van het antwoord gegeven dat is terug te vinden in het antwoordmodel en heeft ook een relevant artikel over de “flat taks” aangehaald. Desondanks heeft hij 0 punten gekregen voor de beantwoording van vraag 2.

Appellant vindt dat hij meer dan 10 punten had moeten krijgen voor de beantwoording van vraag 3, omdat hij ook een antwoord heeft gegeven op het eerste deel van vraag 3.

De puntentelling bij vraag 5 klopt niet volgens appellant. Bij vraag 5 moeten er 3 redenen worden beschreven en in het antwoordmodel staat dat het beschrijven van elke reden maximaal 6 punten kan opleveren. Dit betekent dat er maximaal 18 punten te behalen zijn. De maximumscore voor vraag 5 is echter 20 punten. Dus appellant vraagt zich af waar dit verschil in zit. De examinator heeft volgens appellant ten onrechte één beschreven reden fout gerekend en heeft de beoordeling verder niet gemotiveerd. Het besluit is volgens appellant onvoldoende gemotiveerd en onzorgvuldig tot stand gekomen.

Appellant vindt de beoordeling door de examinator te beknopt gemotiveerd, waardoor hij het leermoment mist. Hij weet nu niet wat hij fout gedaan heeft. Daarom wil hij graag een second opinion van een onafhankelijk examinator.

Ook is er volgens hem sprake van strijd met het gelijkheidsbeginsel bij het maken van de herkansing van het essay. Het is appellant opvallen dat twee studenten die eerder een 1,0 respectievelijk een 3,0 hebben gehaald voor de herkansing deze toch mochten herkansen, alhoewel volgens hem geen sprake is van een voldragen essay. Dit is volgens hem in strijd met wat er in E-studiegids over dit vak is bepaald en wat tijdens hoorcollege 1 daarover is aangegeven.

4 – Relevante regelgeving

In de Regels en Richtlijnen tentamens en examens voor de bacheloropleiding [X] van de examencommissie van de Faculteit [X] (hierna te noemen “R&R”) is het volgende bepaald:

Artikel 4.2.1
Elk tentamen van een onderwijseenheid omvat een onderzoek naar de kennis, het inzicht en de vaardigheden van de student, alsmede de beoordeling van de uitkomsten van dat onderzoek.

Artikel 4.2.2
De vragen en opgaven van een tentamen zijn duidelijk en ondubbelzinnig en bevatten voldoende aanwijzingen voor de vereiste detaillering van de antwoorden.

Artikel 4.2.9
De beoordeling van schriftelijke tentamens geschiedt aan de hand van tevoren schriftelijk vastgestelde normen. Onverminderd het bepaalde in artikel 4.8 van de OER, is het stuk waarin deze normen zijn vastgelegd, niet zonder meer openbaar; per onderwijseenheid wordt de openbaarheid door de examinator bepaald.

In de E-studiegids is voor de toetsing van het vak [X] bepaald:
Toetsvorm(en)
Deeltoets: de onderwijscyclus wordt medio december afgesloten met een deeltoets over de hoorcollegestof en de literatuur die daaraan ten grondslag ligt. Deze deeltoets wordt digitaal afgenomen. Het resultaat weegt voor 30% mee in het eindcijfer.

Essay: vervolgens levert de student medio december een essay in over een door de docent aangereikt onderwerp. Elk van de onderwerpen betreft een verdere uitwerking en verdieping van (een onderdeel van) de behandelde literatuur. Het cijfer voor het essay bepaalt voor 70% het eindcijfer.

Eindcijfers worden medio januari gepubliceerd. Voor wie een onvoldoende eindcijfer heeft behaald is er de mogelijkheid om: a) binnen een week nog verbeteringen aan te brengen in het essay; en/of b) eind januari de deeltoets te herkansen. N.B. mogelijkheid a) en/of b) wordt alleen geboden indien het eindcijfer onvoldoende is én het cijfer voor het desbetreffende onderdeel onvoldoende is.

5 – Overwegingen ten aanzien van het geschil

Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

In geschil is de vraag of verweerder op juiste gronden heeft besloten dat er geen aanleiding bestaat om aan het door appellant gemaakte tentamen een hoger eindcijfer dan een 5 toe te kennen.

Het College overweegt allereerst dat de examinator bij uitsluiting bevoegd is tot het beoordelen van de tentamens en examens waarvoor hij door de examencommissie is aangewezen. Verweerder dient er in algemene zin voor in te staan dat het tentamen op de juiste wijze tot stand is gekomen en is beoordeeld.

Verweerder heeft ter zitting toegelicht dat de kennistoets door de drie examinatoren die dit vak gegeven, is opgesteld. Dit geldt ook voor het antwoordmodel. Deze drie examinatoren hebben tot drie maal toe de kennistoets van appellant nagekeken aan de hand van de model-beantwoording en blijven bij het standpunt dat aan de antwoorden op de vragen 2, 3 en 5 het juiste aantal punten is toegekend. Ter zitting is daarbij nog opgemerkt dat het gegeven aantal punten voor de kennistoets zelfs wat aan de hoge kant is. Uit de stukken en het ter zitting verhandelde is het College niet gebleken dat het tentamen niet op de voorgeschreven wijze tot stand is gekomen.

Wat betreft de beoordeling van de kennistoets is het College uit de stukken en het ter zitting verhandelde gebleken dat er onregelmatigheden hebben plaatsgevonden bij de beoordeling van de kennistoets door de drie examinatoren. Zij hebben, afzonderlijk van elkaar, de door appellante gemaakte kennistoets zowel in eerste instantie wat de eigen vragen betreft, en daarna nog eens als in zijn geheel tot twee maal toe nagekeken.

Aan appellant is bovendien, hoewel de examinatoren daartoe niet verplicht zijn, een schriftelijke toelichting op de beoordeling van alle door hem gemaakte

gegeven antwoorden op de vragen. De beoordeling van de antwoorden op de vragen 2, 3 en 5 is vervolgens in het gesprek dat appellant op 16 oktober 2020 heeft gehad met twee examinatoren ([namen]) nogmaals besproken en nader toegelicht. De bezwaren die appellant tegen deze beoordeling had zijn vervolgens ter sprake gekomen in het minnelijk overleg op 9 oktober 2020.

Het College overweegt daarom dat verweerder bij de totstandkoming van het tentamen en de beoordeling daarvan de in de OER en de R&R voorgeschreven procedure heeft gevolgd. Gelet hierop kan het College het standpunt van appellant dat de motivering van de beoordeling van de vragen onvoldoende of onzorgvuldig zou zijn, niet volgen. Het College overweegt daarom dat uitgegaan moet worden van de juistheid van de beoordeling door de examinatoren van de (herkansing van de) kennistoets. In het door appellant aangevoerde ziet het College geen aanleiding voor een ander oordeel.

Ook het standpunt van appellant dat is er strijd zou zijn met het gelijkheidsbeginsel, kan het College niet volgen. Uit de E-studiegids volgt niet dat, zoals appellant aangeeft, dat er pas een herkansing van het essay mogelijk zou zijn, indien eerder een voldragen essay is ingeleverd, wat daaronder ook kan worden volstaan. Niet valt in te zien dat hier sprake zou zijn van een ongelijke behandeling van appellant ten opzichte van andere studenten. Uit de door appellant overgelegde stukken is af te leiden dat ook hij in staat is gesteld om het essay te verbeteren/herkansen.

Dit brengt het College tot het oordeel dat, nu niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot een andersluidend oordeel zouden moeten leiden, het beroep ongegrond dient te worden verklaard.

De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit mr.drs. H.M. Braam (voorzitter), dr. C. de Groot, dr. J. Nijland, M. Heezen LLB en Y.D.R. Mandel LLB (leden), in tegenwoordigheid van de secretaris van het College, mr. I.L. Schretlen.

mr.drs. H.M. Braam
voorzitter

mr. I.L. Schretlen,
secretaris

Voor eensluidend afschrift,

Verzonden op: